

Posudek na diplomovou práci Markéty Koropecové „Akulturace imigrantek na české kulturní prostředí na příkladu imigrantek z Ukrajiny a Arabských zemí“.

Předložená diplomová práce Markéty Koropecové má celkem 120 stran, z toho je 6 tabulek, 2 grafy, 3 diagramy a v příloze strukturu rozhovoru. Členěná je do osmi kapitol, a to včetně seznamu literatury a přílohy.

Problematika soužití kulturně odlišných/vzdálených menšinových společností s majoritní společností je velice aktuálním tématem celé škály vědců i politiků na různých úrovních. Právě geografická vzdálenost zde hraje významnou roli, neboť do jisté míry předurčuje míru adaptace přijímající i přijímané společnosti. Samotný výběr cílového vzorku Ukrajinek a Arabek je velmi zejména Arabky a jejich život v přijímacích společnostech je neustále terčem zájmu a diskuzí.

Diplomová práce Markéty Koropecové se zaměřuje na proces akulturace žen-imigrantek do české společnosti. Autorka se přitom opírá o přístupy k psychologické akulturaci, a to především využitím teorie stresu a jeho zvládním. Dále využívá pojmů jako jsou: kultura, kulturní hodnoty, kulturní dimenze, identita, gender a akulturace. V neposlední řadě se pokouší o zasazení zkoumaného tématu, tedy kultury a identity, do geografického kontextu, tj. kulturní geografie. Cílovými skupinami jsou Ukrajinky a Arabky, a to především pro jejich kulturní a geografickou vzdálenost/blízkost k majoritní společnosti.

Práce je dobře strukturovaná, má jasný úvod a cíle práce. V teoretické části je značný prostor věnovaný definici podstatných pojmů (viz výše) a jejich aplikaci na cílové skupiny imigrantek (Ukrajinky a Arabky), přičemž nejčastěji citované jsou práce Berryho, Warda a Hofstedeho. Poté autorka podle Hofstedeho dimenzí popisuje kulturní vzdálenost mezi Českem, Ukrajinou a Arabským světem. Kapitoly 3 a 4 charakterizují ukrajinku a arabskou migraci do Česka.

Vlastním výzkumem průběhu akulturace vybraných skupin migrantek se zabývá kapitola pátá. Cílem je zjistit, zda imigrantky zažívají akulturační stres při adaptaci na nové kulturní prostředí a co ovlivňuje jejich akulturaci v českém prostředí. V úvodu si autorka klade výzkumné otázky (které se již opakují ze str.11). V metodologické části popisuje zvolenou kvalitativní metodu – polostrukturovaný rozhovor a výzkumný vzorek (10 respondentek, po pěti z obou zvolených skupin). Získané výsledky jsou diskutovány nejprve separátně (Ukrajinky a Arabky zvlášť) podle odpovědí na jednotlivé výzkumné otázky 1-6, přičemž vzájemné porovnání je v podobě sedmé otázky diskutováno v kapitole 5.3.3. Následuje pak doporučení, co by konkrétně mohlo pomoci k usnadnění života imigrantek v Česku. Tato doporučení jsou zejména směřována do neziskových organizací pracujících s migranty. Závěr je v podstatě shrnutí celé práce a načrtnutí možných směrů dalšího bádání.

Celkové shrnutí:

Práci považuji za velmi zdařilou. Diplomantka prokázala dobrou práci s odbornou literaturou a provázání teoretických znalostí s vlastním výzkumem. I přes velmi malý vzorek respondentek (což je ale v případě diplomových prací běžné) dokázala uplatnit výsledky rozhovorů v kontextu akulturačních konceptů a přiblížit tak realitu málo zkoumaného světa migrantek v kontextu českého migračního prostředí.

V práci jsou některé formální chyby, většinou se jedná o překlepy. Ty ovšem nesnižují celkovou úroveň práce. Autorka již vyjádřila svůj zájem v uvedené problematice dále pokračovat formou postgraduálního studia, což jistě povede k dalšímu zkvalitnění její další práce i písemného projevu.

Diplomová práce splňuje dle mého názoru všechny kladené požadavky a doporučuji k obhajobě.

RNDr. Eva Janská, Ph.D.
V Praze, 15.9. 2013